

N:o 35.

Ank. till Riksd. kansli den 19 april 1895, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af den uti förordningen angående kommunalstyrelse i stad stadgade beräkning af kommunalbeskattning å jordbruksfastighet.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till lagutskottets behandling hänvisad motion, n:o 59, anför herr A. Petri:

Genom kongl. förordningen af den 2 december 1892 ändrades bevillningen af jordbruksfastighet från tre till sex öre, och samma dag utfärdades förordning, genom hvilken 58 § i förordningen af den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet erhöll ändrad lydelse, hvarigenom fyrktalet, som vore bestämmande för den kommunala beskattningen, nedsattes till hälften mot förut.

Genom sistnämnda ändring förebyggdes, att jordbruksfastigheterna å landet, oaktadt den höjda bevillningen till kronan, erhöillo högre kommunalskatt än förut, men då kommunalbeskattningen i stad utginge efter summan af, vare sig för fastighet eller inkomst, åsatt bevillning, utan något undantag, så måste jordbruksfastighet i stad från och med år 1893 äfven betala dubbel kommunalskatt, enär 57 § i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad icke blifvit ändrad, utan fortfarande vore gällande. Att stadsjorden skulle komma i ett så ogynnsamt läge beträffande kommunalbeskattningen, kunde väl ej hafva varit lagstiftarnes mening, utan torde förhållandet snarare bero på något förbiseende.

Då nu påpekade olägenhet icke torde kunna afhjelpas annat än genom ändring i förordningen om kommunalstyrelse i stad i samma syfte som här

Bih. till Riksd. Prot. 1895. 7 Saml. 20 Häft. (N:o 35).

ofvan åberopade förordningen om kommunalstyrelse på landet, men det torde vara olämpligt att nu uttala sig angående ordalydelsen af förändringen, så hemställde motionären, att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådan ändring i förordningen om kommunalstyrelse i stad af den 21 mars 1862, att jordbruksfastighet i stad måtte blifva likställd med jordbruksfastighet på landet i det hänseende, att den kommunala beskattningen beräknas i förhållande till den bevillningsgrund, som gälde före år 1893.

Då den ändring uti förordningen angående kommunalstyrelse i stad, som uti motionen åsyftas, synes utskottet betingad af billighet och rättvisa, föranlättes utskottet, under åberopande af motionärens i ämnet afgifna framställning, föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utarbetande och framläggande af förslag till sådan ändring uti förordningen angående kommunalstyrelse i stad den 21 mars 1862, att den kommunala beskattningen af jordbruksfastighet i stad beräknas efter den bevillningsgrund, som gälde före år 1893.

Stockholm den 18 april 1895.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.

Reservation

dels af herrar *Annerstedt, Fröberg, C. H. Lundström, C. F. Pettersson* och *Trägårdh*, hvilka ansett, att utskottets utlåtande bort affattas sålunda:

Då vid 1892 års urtima riksdag propositionen angående förändrad lydelse af förevarande § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet framlades, yttrade föredragande departementschefen, efter att hafva uttalat sig om de öfriga ändringar i nämnda förordning, som på grund af den i 58 § föreslagna förändring kunde ifrågasättas:

»Vidkommande härefter öfriga kommunalförfattningar torde vara uppenbart, att, derest den af mig förordade ändring i fyrktalssättningsmetoden vidtages, det ifrågakända höjandet af jordbruksfastighetens bevillning icke utöfvar någon inverkan på den beskattning, hvarom det tillkommer kyrkostämman å landet att besluta. Deremot måste, då enligt förordningarna om kommunalstyrelse i stad och om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd de allmänna stadsutskylderna och de kyrkliga afgifterna i stad, för hvilka annan grund ej finnes föreskrifven, utgå efter bevillningen, fördubblingen af jordbruksfastighetens bevillning medföra, att, derest icke med afseende härå dessa förordningar undergå jemkning, den till stad hörande jordbruksfastighet, därför bevillning erlägges, äfven får sin bidragsskyldighet till ifrågavarande kommunalutgifter i lika mån ökad. Det lär dock icke finnas någon anledning att för ifrågavarande jemförelsevis obetydliga fastighetskategori bibehålla den undantagsställning i afseende å kommunalbeskattningen, som härör af jordbruksfastighetens lägre bevillning, och sådant ifrågasattes icke heller uti den år 1883 framlagda proposition. Jag har därför icke ansett mig böra härutinnan föreslå någon ändring uti ifrågavarande författningar».

Det särskilda utskottet vid nämnda riksdag hänvisade i fråga om den inverkan, som den föreslagna ändringen i bevillningsförordningen borde medföra å kommunalbeskattningen, till departementschefens redogörelse därför, och propositionen, af utskottet tillstyrkt, blef af Riksdagen godkänd.

Sålunda är det icke beroende på något förbiseende eller misstag, att genom den vid 1892 års riksdag vidtagna ändring i bevillningsförordningen kommunalbeskattningen för jordbruksfastighet i stad blifvit fördubblad, så att den derefter utgår efter enahanda grunder, som gälla i fråga om jordbruksfastighet å landet, utan det uttalades vid denna förändring uttryckligen, att det icke finnes någon anledning att för ifrågavarande fastighetskategori bibehålla dess äldre undantagsställning i fråga om den kommunala beskattningen.

Vid sådant förhållande och då enligt utskottets uppfattning i öfrigt icke blifvit anförda tillräckliga skäl för ändring af den uppfattning i förevarande fråga, som vid 1892 års riksdag gjort sig gällande, hemställer utskottet,

att herr Petris motion icke må af Riksdagen bifallas;

dels af herr *von Stapelmohr*, med hvilken herr *Kardell* instämt:

»Stadgandet, att medlem af stadskommun skall till kommunens gemensamma behof lemna bidrag efter sammanlagda beloppet af bevillningen för honom tillhörig fast egendom och för honom påförd inkomst af kapital eller arbete, satte före år 1893, utan giltig rättsgrund, jordbruksfastighet i stad

i ett gynnsamt läge gent emot andra beskattningsföremål, ity att bidrag till stadsutgifterna utgick efter tre öre för hvarje hundratal af taxeringsvärdet å jordbruksfastighet, men efter fem öre för hvarje hundratal af taxeringsvärdet å annan fastighet och efter en procent af beskattningsbara inkomsten af kapital eller arbete. Højningen af bevillningen för jordbruksfastighet från tre öre till sex öre hade väl till följd, att för jordbruksfastighet i stad får erläggas kommunalskatt efter dubbelt högre beräkningsgrund än förut, men derigenom har icke någon orättvisa skett, utan har jordbruksfastigheten endast ryckts ur den gynnade ställning, den förut intagit, och likstälts i fråga om kommunalutskylder med andra beskattningsföremål. Tillskottspligten för jordbruksfastighet i stad och för jordbruksfastighet å landet hvilar nu på samma grund.

Motionären har föreslagit, att kongl. förordningen om kommunalstyrelse i stad af den 21 mars 1862 måtte ändras så till vida, att kommunalskatten för jordbruksfastighet skall beräknas efter en bevillning af tre öre för ett-hundra kronor af taxeringsvärdet, men då afgifterna till kyrka och skola, allmänna utskylder till Stockholms stad äfvensom landstingsskatt, i fall icke annan grund för sådan finnes bestämd eller af landstinget beslutats, skall utgå efter den fördubblade bevillningen, eller sex öre, skulle den af motionären åsyftade ändringen, utan motsvarande förändringar i kongl. förordningarna om kyrkostämma m. m. samt om landsting och om kommunalstyrelse i Stockholm, åstadkomma en betänklig olikformighet och ojemnhet i beskattningen.

Af dessa skäl anser jag det utskottet bort afstyrka motionen.»

Herrar *von Krusenstjerna*, *L. O. Larsson*, *Pehrsson* och *Näslund* hafva begärt få här antecknad, att de icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.